

Familierechtbank Oost-Vlaanderen (afd. Dendermonde), vonnis van 22 januari 2015

Erkenning buitenlandse authentieke akte – Filipijns huwelijk – Weigering erkenning ambtenaar burgerlijke stand – Onvoldoende motivatie weigering – Beroep rechtbank eerste aanleg – Artikel 31, §1, eerste lid WIPR – Artikel 27, §1 WIPR – Conflictenrechtelijke controle – Recht om te huwen – Geen schijnhuwelijk

Reconnaissance d'un acte authentique étranger – Mariage aux Philippines – Refus de reconnaissance par OEC – Refus insuffisamment motivé – Recours devant TPI – Article 31 § 1 CODIP – Article 27 § 1 CODIP – Test conflictuel – Droit au mariage – Pas de mariage simulé

Gezien het hieraangehecht eenzijdig verzoekschrift door Mr. Bertrand Vrijens, advocaat te 9000 Gent, [...],

namens:

De heer B., Belgische nationaliteit, geboren te Wetteren op [...], thans wonende te [...],

en

Mevrouw P., Filipijnse nationaliteit, geboren te Lala (Filipijnen) op [...], wonende te Filipijnen, [...], woonstkeuze doende op het kantooradres van haar raadsman Mr. Bertrand Vrijens, advocaat voornoemd,

op 7 mei 2014 ter griffie neergelegd en ertoe strekkende:

-voor recht te zeggen dat het huwelijk van verzoekers op 23 juli 2013 te Quezon City (Filipijnen) in België erkend dient te worden

-kosten als naar recht

Gehoord eerste verzoeker in persoon, bijgestaan door zijn raadsman Mr. L. De Meyer loco Mr. Bertrand Vrijens, advocaat voornoemd en tweede verzoekster, vertegenwoordigd door Mr. L. De Meyer loco Mr. Bertrand Vrijens, advocaat voornoemd, alsmede het Openbaar Ministerie in de persoon van mevrouw [...] in haar negatief advies, in raadkamer ter terechtzitting van 25 november 2014.

Gezien de conclusie, het stukkenbundel en het bijkomend stukkenbundel, neergelegd op 5 december 2014.

1. Voorgaanden:

Op 23 juli 2013 zijn verzoekers te Quezon City (Filipijnen) in het huwelijk getreden.

Drie maanden later, nl. op 23 oktober 2013 werd door tweede verzoekster een visumaanvraag (in het kader van gezinshereniging) ingediend teneinde haar echtgenoot (eerste verzoeker) in België te kunnen vervoegen.

De visumaanvraag werd op 16 december 2013 geweigerd, in essentie omdat eerste verzoeker niet kon aantonen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Bij schrijven dd. 18 december 2013 werd deze beslissing van 16 december 2013 door het Parket van de Procureur des Konings aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand overgemaakt en werd bovendien meegedeeld dat er indicaties waren dat het afgesloten huwelijk een schijnhuwelijk zou zijn. (zie stuk 33 dossier O.M.)

Op 27 februari 2014 verzocht de raadsman van verzoekers om de geweigerde visumaanvraag te herzien en werden de nodige stukken bijgevoegd omtrent de bestaansmiddelen van eerste verzoeker alsook kopie van een geregistreerd huurcontract.

Bij schrijven dd. 4 maart 2014 uitgaande van het ADV-IBZ werd geantwoord dat op de vraag tot herziening niet kon worden ingegaan.

Inmiddels had eerste verzoeker zich aangemeld bij de gemeente Wichelen met het oog op de overschrijving van zijn buitenlands huwelijk.

Bij schrijven dd. 7 januari 2014 deed de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de gemeente Wichelen aan eerste verzoeker mede dat naast de weigering van het visum gezinshereniging, er daarenboven indicaties waren dat het afgesloten huwelijk een schijnhuwelijk zou zijn, zodat geweigerd werd om de buitenlandse huwelijksakte van verzoekers te aanvaarden met het oog op overschrijving in de registers van de burgerlijke stand.

In essentie werd mbt deze weigeringsbeslissing door de ambtenaar van de burgerlijke stand gewezen op het negatief advies dd. 18 december 2013 van de Procureur des Konings te Dendermonde, en meer algemeen naar:

- art. 31 §1 WIPR
- art. 27§1 WIPR
- art. 18 WIPR: wetsontduiking
- art. 21 WIPR: openbare orde

2. Voorwerp van de vordering:

Verzoekers kunnen zich niet verzoenen met de negatieve beslissing van de burgerlijke stand te Wichelen en vragen de rechtbank:

- de erkenning in België te bevelen van de buitenlands authentieke akte inzake het huwelijk gesloten te Quezon City (Filippijnen) tussen verzoekers
- kosten als naar recht

Verzoekers argumenteren in essentie als volgt omtrent hun verzoek:

- dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Wichelen niet afdoende gemotiveerd is

- dat de motieven van het advies van de procureur des Konings evenmin afdoende zijn om te besluiten dat het huwelijk van verzoekers niet gericht zou zijn om een duurzame levensgemeenschap op te bouwen
- dat verzoekers elkaar immers al bijna 3 jaar kennen en eerste verzoeker al een paar keer naar de Filippijnen is gereisd, dat zij op regelmatige basis contact met elkaar onderhouden (chat, skype, facebook...)
- dat hierbij verwezen wordt naar de foto's van hun huwelijk en hun gezamenlijk verblijf
- dat tweede verzoekster de Nederlandse taal wil aanleren en zich hiertoe inspant;
- dat verzoekers bovendien samen een kind willen (er was reeds een zwangerschap, doch tweede verzoekster kreeg een miskraam)
- dat het loutere feit dat tweede verzoekster zou hebben verklaard dat zij haar familie in de Filippijnen financieel wil blijven ondersteunen geenszins betekent dat er geen intentie zou zijn om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen
- dat zelfs- indien een zakelijk of verstandshuwelijk zou betreffen, het huwelijk van verzoekers wel degelijk een geldig huwelijk is;

3. Beoordeling:

Voorafgaandelijk:

De rechtbank merkt op dat verzoekers van mening zijn dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand niet afdoende gemotiveerd is dat en dit een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Evenwel werd door de Ambtenaar van de burgerlijke stand ook verwezen naar het negatief advies van het Ambt van de Procureur des Konings dd. 18 december 2013, waarbij - samenvattend - gewezen werd op volgende feiten:

- leeftijdsverschil tussen de echtgenoten van 20 jaar
- laag sociaal-economische status van tweede verzoekster, die bij haar werkgever inwoont; uit haar interview op de ambassade geeft zij blijk te willen gaan werken om haar familie te ondersteunen -verzoekers hebben elkaar ontmoet in juli 2013 en zijn binnen de maand gehuwd

1.

Krachtens artikel 31, §1, eerste lid Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (hierna WIPR) kan een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand slechts worden vermeld op de kant van een akte van de burgerlijke stand, worden overgeschreven in een register van de burgerlijke stand of als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingenregister of een wachtregister, na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27, § 1 WIPR.

Luidens artikel 27, § 1 WIPR wordt een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar

rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 (openbare orde-exceptie) WIPR. (zie *Het Belgisch Wetboek IPR in familiezaken*, Jinske Verhellen, Die Keure, 2012, p.206 e.v.)

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid.

Artikel 24 WIPR is, voor zover nodig, van toepassing.

Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121 WIPR, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 WIPR.

2.

In huidig geval doet dergelijke weigering zich voor zodat verzoekers B. en P. zich tot de rechtbank wenden.

De rechtbank gaat in huidig geval over tot een conflictenrechtelijke controle. Vermits artikel 27 WIPR de erkenning van een in het buitenland voltrokken huwelijk aan deze controle onderwerpt, kan een dergelijk huwelijk worden geweerd indien blijkt dat er bij de echtgenoten of bij een van hen, de toestemming geveinsd is en er slechts op gericht zou zijn een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen. In dat geval is er immers geen ruimte om het huwelijk in België te erkennen.

Door verzoekers worden ondermeer volgende stukken ter beoordeling aan de rechtbank voorgelegd:

-vliegtuigreserveringen, niet alleen in 2013, maar ook in juli-augustus 2014

-een fotodossier betreffende de huwelijkssluiting en het verblijf van de heer B. *Op vraag van de rechtbank wie de personen waren op de verscheidene foto's, kon de heer B. zeer gedetailleerd antwoorden, alsook de naam van broers van zijn echtgenote duidelijk vermelden.*

-uitgeprinte bewijzen van gesprekken via skype en facebook; *op vraag van de rechtbank of tweede verzoekster ook reeds contact heeft met de kinderen van de heer B. werd positief geantwoord; de facebookberichten tonen contacten tussen eerste verzoekster en Jana, Lana en Shana Braeckman. In het interview dat op 23 oktober 2013 op de ambassade werd afgenomen van tweede verzoekster geeft zij overigens blijk de familiale situatie van haar echtgenoot zeer goed te kennen (ouders, kinderen, broers, leeftijd, woonplaats...)*

-bewijzen zwangerschap en miskraam

-aanmelding door de heer B. bij de dienst "inburgering" in Oost- Vlaanderen

Op de zitting in raadkamer van 23 september 2014 en 25 november 2014 antwoordde de heer B. op een coherente wijze op de vragen van de rechtbank omtrent haar familie, haar professionele situatie op de Filippijnen, haar inkomen, haar zwangerschap, datum van bevalling, wat zijn echtgenote desgevallend zou gaan doen eenmaal zij naar België zou mogen komen enz...

Uit het interview van tweede verzoekster in Manilla blijken geen essentiële tegenstrijdigheden met de verklaringen van eerste verzoeker.

Uit de **thans** voorliggende gegevens en stukken van het dossier en alle voormelde elementen in zijn geheel genomen blijkt naar het oordeel van de rechtbank **niet dat er sprake is van enig schijnhuwelijk**.

Er wordt immers niet ten genoegen van recht aangetoond dat de intentie van verzoekers of één van hen er niet op gericht was om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, doch enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

De bijgebrachte foto's kunnen als waarheidsgetrouw worden aanvaard.

Het feit dat tweede verzoekster blijkt heeft gegeven dat zij in België wenst te werken en aldus ook haar familie wenst te ondersteunen is veeleer lovenswaardig en bewijst op zich niet dat zij geen duurzame levensgemeenschap wenst aan te gaan.

Ook de vaststelling van het leeftijdsverschil vormt op zich geen reden om te twijfelen aan de bedoeling van verzoekers.

In de omzendbrief van 6 september 2013 heeft de Ministerie van justitie een niet-limitatief overzicht gegeven van een aantal factoren die gecombineerd een ernstige aanduiding *kunnen* vormen dat een schijnhuwelijk wordt beoogd (waaronder partijen die elkaar niet verstaan, elkaars naam of nationaliteit niet kennen, geen kennis hebben omtrent de beroepsbezigheden, groot leeftijdsverschil, een belofde som geld bij het huwelijk....). Er moeten evenwel meerdere (gecombineerde) factoren voorhanden zijn. Eén enkel element is onvoldoende.

Het recht om te huwen is een fundamenteel mensenrecht en de strijd tegen schijnhuwelijken mag er niet toe leiden dat elk gemengd huwelijk automatisch als verdacht moet worden bestempeld.

Artikel 23 WIPR en artikel 27 WIPR in acht genomen en gelet op voormelde gegevens, kan de vordering van verzoekers om de buitenlandse authentieke akte inzake hun huwelijk gesloten op 23 juli 2013 te Quezon City (Filippijnen) te erkennen, ingewilligd worden zoals hierna bepaald.

4. Proceskosten:

Verzoekers verzoeken geen veroordeling, maar stellen enkel "*kosten als naar recht*".

De rechtbank stelt vast dat deze evenwel niet werden begroot.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Gehoord mevrouw [...], eerste substituut - procureur des Konings in haar mondeling advies, gegeven in raadkamer op 25 november 2014 met mogelijkheid tot repliek van verzoekers;

Zegt voor recht dat de buitenlandse akte betreffende het huwelijk op 23 juli 2013 te Quezon City (Filippijnen) gesloten tussen de heer B. en mevrouw P., door de Belgische overheden erkend dient te worden.

Wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

Verwijst de beide partijen tot de aan hun zijde gevallen kosten, niet begroot zijnde.

Aldus gedaan in raadkamer en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van DONDERDAG TWEEËNTWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND VIJFTIEN.,

Aanwezig:

- Mevr. M. Vanlouwe, rechter, voorzitter van de D 37 kamer,
- Mevr. I. Deman, eerste substituut-procureur des Konings,
- Mevr. V. Durinck, griffier.

